

**Nuttle, T, TE Ristau, AA Rojo (2013) Long-term biological legacies of herbivore density in a landscape-scale experiment: forest understoreys reflect past deer density treatments for at least 20 years. Journal of Ecology 2014, 102: 221-228**

Teljes hivatkozás: Nuttle, T, TE Ristau, AA Rojo (2013) Long-term biological legacies of herbivore density in a landscape-scale experiment: forest understoreys reflect past deer density treatments for at least 20 years. Journal of Ecology 2014, 102: 221-228

Rövid hivatkozás: Nuttle et al. (2013)

Első szerző: Nuttle, Tim

Év: 2013

Összefoglalás

Amerikai kutatók vadrágások hatását tanulmányozták egy pennsylvaniai erdőben: kutatásuk során korábban tarvágott keményfa ligeterdők aljnövényzetét mintázták meg, ahol a vad –pontosabban fehérfarkú szarvasok- számát először egy 10 éves periódusban szabályozták, majd egy nagyjából egyenletes, kialakult vadsűrűség (10-12 egyed/km<sup>2</sup>) mellett figyelték meg a vegetáció felújulását az ezt követő 20 évben. A kísérlet kezdetekor, 1979/1980-ban négy szomszédos területet választottak el egymástól kerítéssel, mindegyikben egy-egy tarvágott résszel, melyekben különböző vadsűrűség mellett tanulmányozni tudták növényzet regenerálódását. Kutatásukkal fényt szerettek volna deríteni arra, hogy a különböző vadsűrűségeknek hosszú távon milyen következményei vannak, a vadszám befolyásolásának van-e vajon késleltetett hatása a növényzet felújulásában. Ennek során 2010-re arra az eredményre jutottak, hogy az eredetileg nagyobb vadnyomásnak kitett élőhelyeken (1979-1990-es periódus) nagyjából ötször nagyobb területet borítottak páfrányfélék, háromszor annyi magonc és lágyszárú jelent meg az aljnövényzetben, valamint szignifikánsan lecsökkent a zárwatermő fajok tömegessége az eredetileg kisebb vadsűrűségű területekhez képest. Úgy tűnik, ennek az oka, hogy a szarvasok a páfrányféléket kevésbé fogyasztják, így ezek magas vadsűrűség mellett is tudnak terjeszkedni és évtizedeken keresztül tömegesen fenn tudnak maradni az egyes élőhelyeken. A hosszú távú kísérletek egyértelműen kimutatják, hogy a magas

vadsűrűségnek igen mélyreható, szignifikáns jelentősége van az aljnövényzet alakulásában, melynek hatása – a kutatás alapján – legalább 20 éven keresztül tart. Ennek regionálisan és globálisan is nagy jelentősége lehet, ugyanis a fokozott rágásokkal elszegényített élőhelyeken a regeneráció nem garantált a vad denzitásának csökkentésével, a területen elburjánzó, túlzottan domináns fajok (például páfrányok) miatt kezelni kell.

erdőökológia: vadhatás, vadrágás

erdőszerkezet: gyepszint

erdőszerkezet: újulat

természetvédelem: kezelés, terv

vadökológia

Folyóirat: Journal of Ecology

Lelőhely: ER Archívum (2013/P-009/1)

Típus: tudományos folyóiratcikk

Katalógusba vette: Neumann Szilvia

Katalógusbavétel időpontja: sze, 08/22/2018 - 12:00